

Til: Publisert på www.npt.no

Dato: 6. januar 2006

Kopi:

Vår ref.: 2005/03868

Fra:

Nummeropplysningsvirksomhet – nærmere presisering av utleveringsplikten etter ekomforskriften § 6-3

Samferdselsdepartementet har i brev [12. november 2004](#) uttalt seg om forståelsen av ekomforskriften § 6-3. Post- og teletilsynet (PT) har videre presisert begrepet nummeropplysningsvirksomhet, senest ved brev [27. mai 2005](#) til Telenor ASA.

PT har etter dette mottatt nye henvendelser fra aktører i markedet om hvilke formål nummeropplysningsinformasjon kan utleveres til etter forskriften. Det ser ut til å være behov for ytterligere å klargjøre innholdet i og rekkevidden av bestemmelsen. Både tilbydere av offentlig telefontjeneste og nummeropplysningsvirksomhetene vil ha interesse av å ha klare og entydige kriterier for utleveringsplikten til kostnadsorienterte priser etter ekomforskriften § 6-3.

Ekomforskriften § 6-3 første ledd regulerer plikten tilbyder av offentlig telefontjeneste har til å utlevere nummeropplysningsinformasjon til kostnadsorientert pris. Plikten til å utveksle nummeropplysningsinformasjon vil imidlertid være betinget av at nummeropplysningsvirksomheten ikke nytter informasjonen til annet enn nummeropplysningsvirksomhet, slik dette er beskrevet i forskriften. Dersom opplysningene skal brukes til andre formål enn nummeropplysning, må virksomheten eventuelt oppnå avtale om utveksling med tilbyder av offentlig telefontjeneste på rent forretningsmessig grunnlag.

Ekomforskriften § 6-3 første ledd annet punktum avgrenser negativt det som ikke omfattes:

"Nummeropplysningsvirksomhet omfatter ikke verdiøkende virksomhet i egen eller andres salg- og markedsføringsøyemed til annen bruk enn nummeropplysning".

Formålet med denne bestemmelsen i første ledd er å sikre tilbyder av offentlig telefontjeneste mot at kundedata utnyttes kommersielt av nummeropplysningsvirksomhet til annet enn nummeropplysning.

Samfunnsøkonomiske hensyn tilsier at nummeropplysningsinformasjon kan utveksles for å sikre oppdaterte adresseregistre. Dersom det ikke er fare for at nummeropplysningsvirksomhet vil bruke opplysningene i salgs- og markedsføringsøyemed, bør det som utgangspunkt ikke settes andre begrensinger enn det som følger av

personvernlovgivningen. Sluttbruker har anledning til å reservere seg mot bruk av opplysningene til nummeropplysningsformål, jf. ekomforskriften § 6-2.

Formålet med reguleringen tilsier at det bør være utstrakt anledning til å søke i opplysningene når det ikke er fare for bruk av opplysningene i verdiøkende virksomhet i salgs- og markedsføringsøyemed.

Forskriften knytter utleveringsplikten fra tilbyder til nummeropplysningsvirksomhet til hva nummeropplysningsvirksomhetens kunde (tredjepart) bruker opplysningene til. Tilbyder må da ha rimelig adgang til å vurdere hva nummeropplysningsvirksomhet som mottar opplysninger skal bruke opplysningene til. Dette er nødvendig for å kunne vurdere om det foreligger en utleveringsplikt overfor nummeropplysningsvirksomheten. PT vil derfor i det følgende gi nærmere veiledning i hva tilbyder av offentlig telefon-tjeneste kan legge vekt på i vurderingen av når det foreligger en plikt til å utlevere opplysninger.

PT legger til grunn at nummeropplysningsvirksomhet etter ekomforskriften gjelder både manuelt betjent opplysningstelefon, nye formidlingskanaler, inkludert elektronisk informasjonsformidling, og tradisjonelle katalogutgivelser (elektroniske og papirbaserte). Det legges videre til grunn at det i utgangspunktet ikke gjelder begrensinger for antall opplysninger som opplyses ved hver forespørsel, men det vil etter vår vurdering være behov for å skille mellom forespørsel som gjelder et begrenset antall opplysninger om sluttbrukere og masseforespørsel, jf. under.

Videre legges det til grunn at tjenesten må rette seg mot allmennheten. Dvs. at nummeropplysningstjenesten er åpen og fritt tilgjengelig å bruke av alle, uten at det inngås individuelt fremforhandlede avtaler. Det skal ikke være behov for større grad av individualisering enn hva som er nødvendig for å kunne fakturere kunden. Det er likevel ikke et vilkår at alle brukergrupper i praksis benytter tjenestene. Informasjon om tjenesten, herunder standard avtalevilkår for bruk av tjenestene, må være tilgjengelig for allmennheten.

Forespørsel om et begrenset antall opplysninger

Ved forespørsel om et begrenset antall opplysninger vil det som utgangspunkt ikke være fare for bruk av opplysningene i salgs- og markedsføringsøyemed.

Nummeropplysningsvirksomheter har krav på opplysninger fra tilbyder av offentlig telefonitjeneste uavhengig av om de gir ut nummeropplysningsinformasjon på hvert enkelt av kriteriene *navn, adresse, telefonnummer*. Det er som beskrevet over derfor ikke nødvendig at de begrenser forespørsler til kun å gjelde identifiserte personer.

Forespørsel som innebærer utlevering av opplysninger om et stort antall sluttbrukere anses ikke som enkeltforespørsel, men som masseforespørsel (se om dette nedenfor).

Nummeropplysningsvirksomhet som mottar nummeropplysningsinformasjon etter ekomforskriften § 6-3 har bevisbyrde for at opplysninger ikke gis til virksomhet som vasker eller selger adresser dersom forespørselen ikke gjelder identifiserte sluttbrukere (se tilsvarende masseforespørsel kategori 2 under).

Masseforespørsel

Ved masseforespørsler kan det være aktuelt at opplysningene tenkes brukt i salgs- og markedsføringsøyemed. PT mener det derfor er grunn til å presisere at utleveringsplikten bare gjelder om nummeropplysningsvirksomheten begrenser sin opplysningsvirksomhet til visse typer forespørsler fra tredjepart. Ved masseforespørsel skilles det mellom følgende to kategorier:

- Masseforespørsel kategori 1
Oppdatering av opplysninger i eksisterende kundeforhold mv.
- Masseforespørsel kategori 2
Utlevering til den som i ervervsvirksomhet selger adresser/adresseregistre, og/eller benytter opplysningene til vask mot andre registre mv.

Masseforespørsel kategori 1

Nummeropplysningsvirksomhet vil ha krav på utlevering av opplysninger i samsvar med ekomforskriften § 6-3, dersom den gir opplysninger videre til kunder som kvalitetssikrer eksisterende kunderegistre mv.

Opplysninger mottatt med hjemmel i ekomforskriften § 6-3 kan bare gis videre på grunnlag av forespørsler vedrørende *identifiserte* personer. Det anses å foreligge identifisert person når det på grunnlag av

- navn og adresse opplyses telefonnummer eller
- navn og telefonnummer opplyses adresse

Nummeropplysningsvirksomhet som mottar nummeropplysningsinformasjon etter ekomforskriften § 6-3 har bevisbyrde for at informasjon ikke gis til den som driver næring av å vaske eller selge adresser som beskrevet under.

Masseforespørsel kategori 2

Nummeropplysningsvirksomhet har ikke krav på opplysninger i samsvar med ekomforskriften § 6-3 dersom den opplyser nummer, navn eller adresse for identifiserte personer til virksomhet som driver som næring å vaske eller selge adresser eller adresseregistre.

Dersom nummeropplysningsvirksomhet skal ha krav på opplysninger i samsvar med ekomforskriften § 6-3, kan opplysningsvirksomheten bare kvalitetssikre opplysninger kunden selv melder inn på identifiserte personer, jf. over. Dette innebærer at dersom kunden opplyser telefonnummer og navn, får vedkommende kun kvalitetssikret dette, og ikke påført adresse. Hvis telefonnummer f. eks. er feil, kan dette korrigeres.